अग्निप्रवेश *m.* der freiwillige Feuertod.
अग्निमन्त् das heilige Feuer unterhaltend.
अग्निमित्र *m. N. eines Königs.*
अग्निशरण *n.* Feuerstätte.
अग्निशिख mit feuriger *d. h.* brennender Spitze (*Pfeil*); *n.* Safran.
अग्निशुद्धि *f.* Reinigung durch Feuer.
अग्निसंस्कार *m.* Feuerceremonie.
अग्निसात् zu Feuer; **°कर्** verbrennen.
अग्निस्वामिन् *m. Mannsname.*
1. **अग्निहोत्र** *n.* Feueropfer.
2. **अग्निहोत्र** dem Agni opfernd.
अग्निहोत्रहवणी *f.* Feueropferlöffel.
अग्नीषोम *m. Du.* Agni und Soma.
अग्न्याधान *u.* **°धेय** *n.* das Anlegen des heiligen Feuers.
अग्न्याहित der das heilige Feuer angelegt hat.
अग्र *n.* Spitze, Gipfel, Oberfläche, Anfang, Höchstes, Bestes. — **अग्रम्** vor, coram (*Gen. o.* —°). **अग्रे** vorn, voran; vor, coram (*Gen. o.* —°); zuerst, am Anfang. *Mit* **भू** vortreten.
अग्रकर Finger *und* erster Strahl.
अग्रज erstgeboren; *m.* älterer Bruder.
अग्रणी *Adj.* princeps.
अग्रतस् = **अग्रे**; *mit* **कर्** vorangehen lassen.
अग्रपद Zehe. *
अग्रभाग *m.*, **अग्रभूमि** *f.* Spitze, Zinne.
अग्रमुख *n.* Schnabel.*
अग्रयायिन् vorangehend.
अग्रसंध्या *f.* Morgendämmerung.
अग्रहस्त *m.* Finger.
अग्रहार *m.* ein an Brahmanen verliehenes Grundstück.
अग्राहिन् nicht fassend (*Blutegel*).
अग्राह्य unfassbar, unwahrnehmbar.
अग्रिम der vorderste, erste.
अग्रिय *n.* erst, vorzüglich, erstgeboren; *n.* das Beste.
अग्रु, *f.* **अग्रू** ledig, unverheiratet.
अग्रेग, **°गा** *u.* **°गू** sich vorwärts bewegend.
अग्रेपा *u.* **°पू** zuerst trinkend.
अग्रेसर, *f.* **ई** vorangehend.
अग्र्य der erste, vorzüglichste, beste.
अघ böse, schlimm; *n.* Übel, Schuld.
अघमर्षण Sünden tilgend.
अघविघातकर्तर् Schuld tilgend.
अघशंस Böses sinnend.
अघृण mitleidlos, grausam.
अघ्न्य *u.* **अघ्न्या** Stier; *f.* **आ** Kuh.
अङ्क Haken, Biegung, Bug, Flanke, Schofs, Seite, Nähe; Mahl, Zeichen, Brandmahl; Akt eines Dramas.
अङ्कय्, **°यति** kennzeichnen, brandmarken; *p.p.* **अङ्कित** gekennzeichnet, gebrandmarkt, kenntlich an (—°).
अङ्कस् *n.* Biegung, Krümmung.
अङ्कुर *n.* Schössling, Spross.
अङ्कुरय् *u.* **°राय्** aufschiefsen, sprossen.
अङ्कुरित aufgeschossen, gesprosst.
अङ्कुश *m.* Haken, Stachel.
अङ्कुशिन् hakig, anziehend, verlockend.
अङ्क् *s.* **अञ्च्**.
अङ्गय्, **°यति** vermengen.
अङ्ग्, **अङ्गति** gehen.
1. **अङ्ग** gerade, eben, nur (*hervorhebend, anrufend u. auffordernd*).
2. **अङ्ग** *m. Mannsn.; Pl. Volks- u. Landesn.*
3. **अङ्ग** (*m.?*) *n.* (*adj.* —° *f.* **ई**) Glied, Teil, Körper; Bestandteil, Hilfsmittel, Ergänzung, Anhang; Thema, Stamm (*g*).
अङ्गण *n.* Hof.
अङ्गद *n.* Armband.
अङ्गन = **अङ्गण**.
अङ्गना *f.* Frau, Tierweibchen.
अङ्गभङ्ग *m.* das Zusammenbrechen (des Körpers).
अङ्गराग *m.* Puder, Schminke.
अङ्गवन्त् mit Gliedern begabt.
अङ्गविकार *m.* Körpergebrechen.
अङ्गसंस्कार *m.* Körperpflege.
अङ्गस्पर्श *m.* Körperberührung.
अङ्गार *m.n.* Kohle. **°क** *dass.*; der Planet Mars.
अङ्गिन् gliedbegabt; mit Hilfsmitteln versehen.
अङ्गिरस् *m.* Art höherer Wesen (*mit Agni an der Spitze*); *N. eines Rishi u. eines Sternbildes im grossen Bären; Pl. N. einer Sängerfamilie u. des Atharvaveda.*